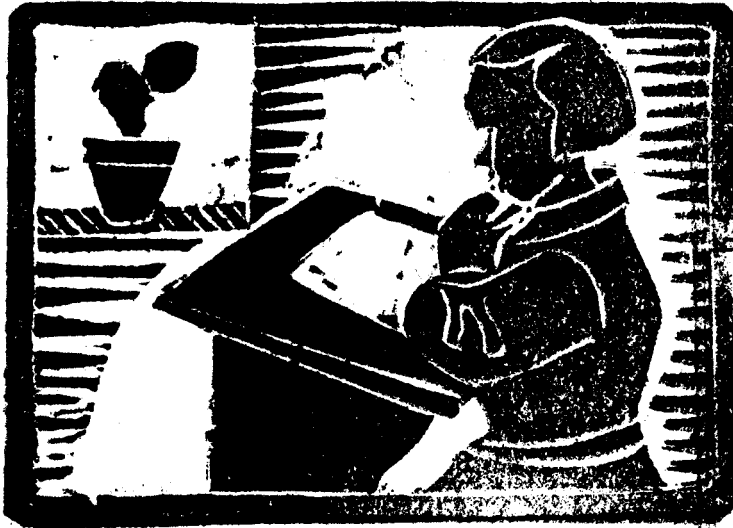


# DETTINS

*Biblioteca municipal  
Donatius dels Editors*



*No 989*

# OLLOTINS

PERIÓDIC DELS ALUMNES DEL GRUP ESCOLAR D' OLOT

h. . materials per a editar  
" PETITS CLOTINS "  
s ' han adquirit amb els  
fons de la Cooperativa  
Escolar "L' AUXILIAR DE  
L' ALUMNE



## EN PERET I LA MARIONA

A la nostra classe ens hem inventat dos personatges ; En Peret i la Mariona .

En Peret és un trapacer i la Mariona , una bona minyona.

Fem historietes morals i fins pel·licules -més boniques !

El senyor mestre diu que tot el món està ple de "perets" i "mariones"...

Vol dir que hi ha gent de tota mena. Jo vull ésser de la colla de la Mariona...!!

R. RIBAS



QUIN PA T'AGRADA MÉS,?  
( Redacció col·lectiva )



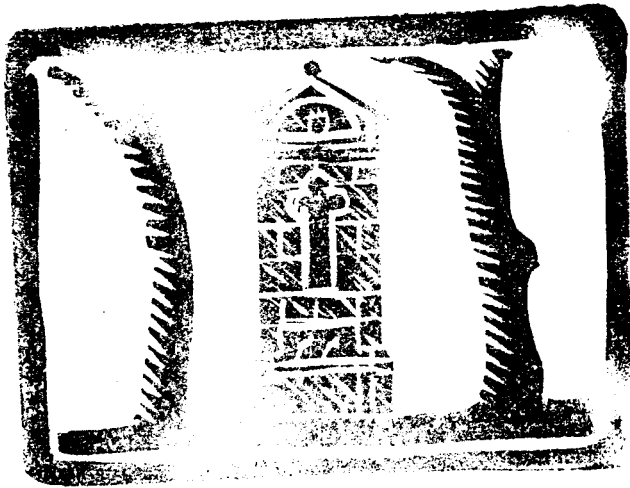
el pa blanc ... el pa "moreno"  
El pa torrat ... el pa de soldat



El pa de barra --- el pa de Viena  
El pa tou - - el pa integral



El pa amd oli , , , el pa amb vi  
El pa de fajol , , , i el massapà



## LA FONT DE S. ROC

Es una de les fonts més boniques d'Olot i aprop de la població. La font de S. Roc ens agrada perquè hi ha una bona plaça en la que podem jugar-hi a foot-ball.

Per allà passa el Fluvià ; podem pescar-hi i nedar.

Els arbres ufanosos la cobreixen d'ombra i l'alegren els cants dels ocells.

La gent compra anissos per beure  
aigua fresca.

A les tardes está ple de famílies  
que van a berenar-hi. Per l'aplec hi  
ballen sardanes i balls.

Els pintors pinten bonics quadros  
del seus bells paisatges.

¡ Que bonica és la font de S. Roc !





## LA FULLA DE PLÀTAN

Jo sóc una fulla. Vaig néixer a la primavera dalt de la branca d'un plàtan. Llavors ja tenia un color verd molt bonic i vivia feliç. Els ocells venien a fer-me companyia i em cantaven cançons alegres i boniques. També des de la branca veia nens i nenes que jugaven.

Cert dia de tardor el vent hem feu caure al riu i ara no sé que em passarà ¡pobreta de mi!



# LA MEVA NINA

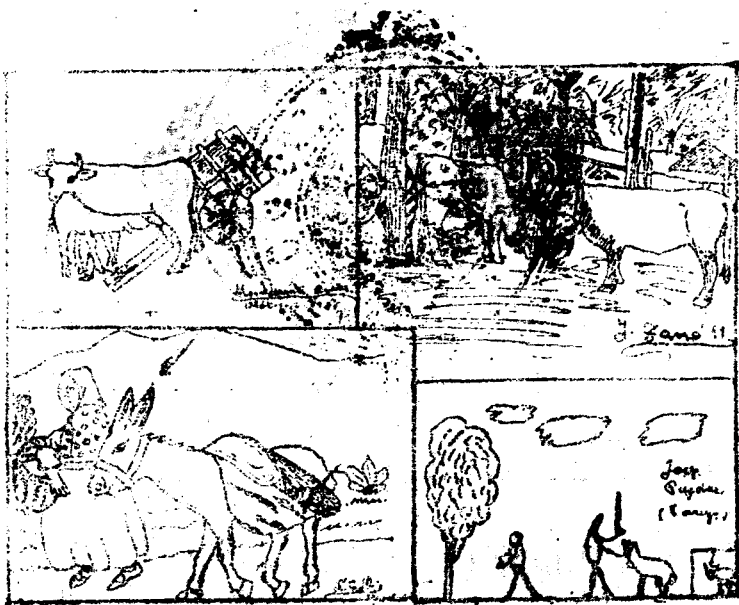
(Redacció Col·lectiva)

Tinc una nina, molt bonica.

Té els cabells rossos, els ulls blaus  
i una boque a petiteta.

Porta un vestit de seda, de color  
de rosa i les sabadetes del mateix  
color del vestit.

Tot el dia jugaria amb la meva  
nina i tan que m'agrada! però no  
puc, perquè tinc d'anar a l'escola.



## "UN DIA DE MERCAT"

Heus ací quatre dels dibuixos realitzats pels alumnes del Grup Escolar i que foren premjats en el concurs de dibuix infantil organitzat pel periòdic local "la Ciutat d'Olot"

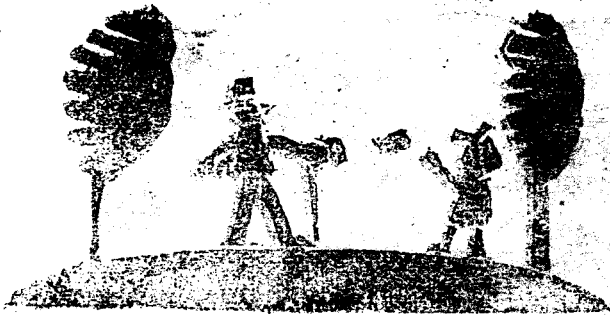
Perteneixen a Montserrat Cases,  
J. Tané N. Coll i Josep Pujo



## EL SEGELL DE L' ATENEU OBRER

La Comissió liquidadora de l' Ateneu ha tingut la gentilesa d'ofrenar-nos , entre altres coses , el segell de l'entitat,obra del malaguanyat artista olotí,Berga i Boada . Nosaltres hem agrait l'atenció de l'Ateneu Obrer i hem convertit el segell en La nostra insígnia





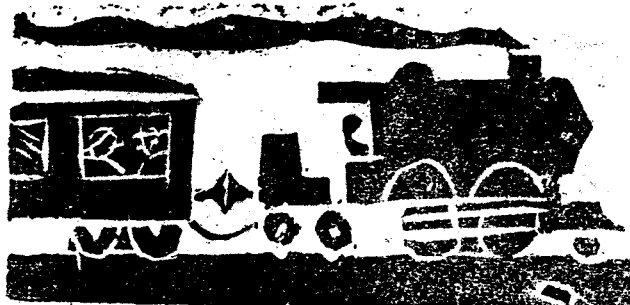
## LES PEDRES

Jo conec una nena que tira pedres.  
No tireu mai pedres perquè un  
dia podrieu passar un disgust.

Un dia una nena va tirar una pe-  
dra i va tocar un senyor que por-  
tava ulleres ; li va caure la pedra  
als ulls trencant-li les ulleres.

Els vidres se li varen posar dintre  
dels ulls i aquell senyor està molt  
malalt.

¡ Quin disgust passa ara aquella  
nena !



## DINS DEL TREN

Un vell xafarder (a una senyora que anava dins el mateix vagó).

- Té família, senyora ?

- Sí senyor ; un fill.

- Ah ! De veritat ? I fuma el noi ?

- No senyor ; no ha tingut mai ni un cigar a les seves mans.

- Molt bé, senyora ; no oblidi que el tabac es molt perjudicial ; es verinós. No es soci del cassino ?

No ha posat mai els peus dins cap cafè.

Així, jo la felicito. No retira tard al vespre ?

Mai. Se'n va a dormir de seguit d'haver sopat.

- Jove model, senyora. Les meves felicitacions.

I quina edat té el minyó ?

- Avui fa just els dos mesos. . . .



## INTERCANVI ESCOLAR

Ja fa alguns dies que vàrem rebre un rull de cartes de les alumnes de l'escola nacional de Serós, província de Lleida.

Ens demanen mostres volcàniques a l'ensem que desitgen saber com és la nostra estimada ciutat.

Nosaltres amb tota satisfacció contestem aquelles tan agradables cartetes procurant complaure-les en tot el que ens demanen.

Les hi expliquem les excursions



Sabina Nadal

11 anys





## El nen i el castanyer.

**Nen.** Tinc unes ganes de menjar castanyes! Me'n vaig al bosc, allà en trobaré tantes com vulgui.

**Castanyer.** Sóc aci, sóc aci, vina al meu costat i podràs fer-te'n un bon tip.

**nen.** On són les castanyes?

**cas.** Busca'n bè per terra.

**nen.** No en trobo cap, tot són pallofes.

**cas.** Es que abans que tú ha vingut un galifardeu.

**nen.** Doncs, perquè em cridaves?

**cas.** Per fer-te enrabiar.

**nen.** Deixa'n caure unes quantes i estaré content.

**cas.** Espera que faci vent.

**nen.** Si he d'esperar gaire et tiraré un roc.

**cas.** No ho facis que malmetries les meves branques.

**nen.** Es que jo vull menjar castanyes, i si no les deixes caure per les bones, te les faré caure a cops de roc.



- cas. Per complaure 't deixaré anar més que no en puguis portar al sarrò.
- nen. Així m' agrades. Visca el castanyer eixerit!
- cas. Fuig enllà que et caurien al cap.
- nen. Tambè podries quedarte amb les pel·lofes i deixar caure les castanyes soles. No veus que em punxaré a treure-les?
- cas. Pren paciència; o s'nò perquè venies tan aviat?
- nen. És que si vingues més tard ja no en trobaria.
- cas. I què en vols fer de tantes castanyes?
- nen. Torrar-les la nit de Tots Sants i fer la castanyada a la vora del foc.
- cas. Em sembla que no hi seràs a temps.
- nen. Perquè?
- cas. Perque veig venir l'amo amb una perxa a la mà.
- nen. I a m'amagaré per aquestes bardisses.
- cas. Sí et troba rebrás de valent, val més que et compris deu céntims a la plaça.
- nen. Tens raó; seran més calentes.

Dels quaderns de classe del 28 d'octubre.





CONTE

## LA NENA I LA CASTANYA

Eren tres nenas molt amigues. Allí on anava una, la seguien les altres i mai entre elles ni havia una renyina. La Mercé, era la més gran, encara que molt poc més que la Eivra i la Gloria la més xica de les tres.

Un diumenge, anaren a cercar castanyes al bosc, doncs era la festa de Totssants i volien fer la castanyada.

Marxaren molt d'hora cap a Montolivet lloc on creixen bastants castanyers, i en ésser a dalt i posaren a recollir castanyes.

Qua t'elles tres tingueren les bosses ben proveïdes, davallaren la muntanya amb la seva preuada collita del fruit tardoral.

Cadascuna marxá a casa seva i la Glòria, que ja no tania

precipitació per esperar la nit per a menjar castanyes, en va  
passar una al foc perquè se li torres. Quan a la Gloria li  
sembia que ja estaria la castanya ben torrada, l'agata i  
amb molt d'afany se la posa a la boca per a saborejar-la  
— ¡Oh desgràcia! Al moment de clavar les dents al fruit  
l'explotà trencant-li la pell fina del paladar i omplint-li la  
boca de mal.

La seva bona mare podeu contar quin esglai en sentir-la  
clorar! Anà a cercar el metge i aquest li digué: "Es necessari  
per guarir-se que no mengi res i sols podrà beure, sofrint  
molt."

La seva mare li explicava contes a fi d'entretenir-la i tot d'u  
n li digué: "Com és, filla meva, que posares la castanya  
al foc sense dir-me res i a més sense tallar-la?"

La bona ja quasi guarida del tot quedà molt vermella i su-  
focada i sols pogué pronunciar aquests mots "Mare, petò,  
pero us asseguro que em servirà d'experiència."

La seva mare la besà i la perdonà de tot cor, explicant-li  
com cal que torrem les castanyes sense fer—nos mal.

La nena agrai molt aquestes observacions i donà a la seva  
mare un petò.

TÈRESA SERRA 13 anys

Dibuix de M. Pujula i C. Girona



## LA FORMACIÓN DE LA TIERRA

La Tierra es un planeta, es decir, un cuerpo opaco, que en su origen formaba parte del Sol, del cual se desprendió, como todos los demás planetas.

Al desprenderse del Sol continuó durante muchos siglos con el mismo calor del Sol, pero después fue enfriándose y se convirtió en estado líquido; más tarde empezó a formarse una delgada capa sólida en su superficie pero incandescente. La atmósfera era muy densa porque había en ella todo el vapor de agua que hoy está en los mares y en los ríos.

Las tempestades, acompañadas de truenos y relámpagos eran espantosas, durante días y años continuados.

Las lluvias al caer sobre la ardiente superficie de la tierra volaban a evaporarse produciendo ruidos espantosos hasta que por fin la tierra se enfrió de tal manera que las aguas ya pudieron caminar sobre su superficie; depositarse en los sitios bajos formando los lagos, mares y océanos, entonces los rayos del sol pudieron llegar hasta la Tierra, y aparecieron los primeros seres vivos que eran crustáceos y moluscos. Después aparecieron los primeros vegetales y otras nuevas especies de animales que fueron monstruosos reptiles, y más tarde los mamíferos.

En esta época es cuando el hombre hizo su aparición sobre la Tierra.

Las montañas que hoy vemos no son sino arrugas que se hicieron en la superficie de la Tierra al disminuir de volumen cuando se enfrió.

PEDRO FERRÉS





"PETITS OLOTINS"

Saluda a tots els  
periòdics infantils  
i demana llur in-  
tercanvi.

